

112. Fra Bestyrelsen for Helsingørs Handelsforening om Bevilling til Optrælsen af et Pakhus ved Havnen i Helsingør til Opløsning af Havaristens Lidninger. (Indbragt den 27de Januar 1899 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, C. Rasmussen.)

Ved Konkurrencen mellem Helsingør og de øvrige Sundbyer, særlig Helsingborg, bliver et Pakhus af den anførte Art mere og mere nødvendigt, idet de to Pakhuse, der hidtil fandtes i Byen, og som, skønt uheldig beliggende, til Dels udfyldte Savnet af et Pakhus til Havarister, ere enten helt eller delvis ombyggede til andet Brug. Det maa dog fremhæves, at de aabne Pladser, der for Tiden findes ved Havnen, ikke kunne indskrænktes i Omfang, da deres Størrelse næppe nok svare til Behøvet. Det ønskede Pakhus bør da lægges paa det Kronborg Fæstning tilhørende Terrain, saa meget mere som Bolværkets Form paa dette Sted tillader selv større Skibe at lægge helt ind til Bolværket, hvad ikke er Tilfældet ud for den aabne Plads.

Et ligehdende Andragende er tilstillet Indenrigsministeriet.

Et Kort med Angivelse af Pakhusets Plads samt en Udtalelse fra Helsingør Byraad medfølge.

Da der ikke foreligger Svar paa Andragendet fra Indenrigsministeren, gør Udvalget ikke Indstilling.

113. Fra Lodjerne ved Frederikshavns og Hirtsholms Lodserier om en Forbedring af deres Pensionforhold. (Indbragt den 27de Januar 1899 af Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds, S. Madsen.)

Lodjerne ved Frederikshavn og Hirtsholm faa foruden den takstmæssige Betaling for Lodsnng et fast Alderstillæg fra 200 til 400 Kr. aarlig, alt efter om de ere paa yngst eller ældst Alderstillæg. Pensionen er det halve af Alderstillægets Gennemsnit for de sidste 3 Aar plus 112 Kr. 20 Ore aarlig, for saa vidt vedkommende har gjort Tjeneste ved Frederikshavns Lodseri, og 37 Kr. 40 Ore aarlig, for saa vidt han har gjort Tjeneste ved Hirtsholms Lodseri. Lodjerne ere forpligtede til i deres Tjenestetid at indbetale til den fælles Pensionskasse 4 pCt. af den aarlige Indtægt ved Lodsnng. Enken faar ikke Pension af Statskassen men af Pensionskassen samme Wederlag, som vilde have tilkommet Manden. Intet andet af Landets Lodserier har saa streng Tjeneste, hvoraf Følgen er, at Lodjerne paa dette Sted forholdsvis tidlig maa søge deres Afsked. Da imidlertid Pensionen højt kan blive 300 Kr. aarlig, nødes de paagældende til at holde ud længere, end Kræfterne egentlig tillade, hvilket ikke er heldigt over for det store Ansvar, der paahviler dem. Andragerne bede derfor om at maatte beholde i Pension af Statskassen deres hidtil oppebaarne Alderstillæg i Lighed med Lodjer, der ere lønede efter Lønningens § 4 andet Stykke, sidste Punktum.

Saa et til Marineministeriet indsendt Andragende er der modtaget afflaaende Svar.

Udvalget foreslaar at henvide Andragendet til Marineministerens Overvejelse.

114. Fra Enke efter Stationsforstander S. Rosendahl, Ida Rosendahl, om ekstraordinær Pension. (Indbragt den 27de Januar 1899 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Bluhme.)

Andragerindens Mand døde i Aaret 1894 som Stationsforstander i Struer efter at have været 17 Aar i Statsbanernes Tjeneste og Enken har i 22 Aar haft Restaurationen i Bramminge. Hun har maattet opgive denne og er nu saa gammel, at hun kun vanskeligt kan ernære sig. Hun beder om at maatte faa den Pension, hun vilde have faaet, hvis den nuværende Pensionslov havde været gældende, da Manden døde.

Indenrigsministeriet har givet Afslag paa et dertil indsendt Andragende.

Udvalget gør ikke Indstilling.